

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.294/2009/11. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. július 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi március hó 26. napján kihirdetett 8.B.1042/2008/28. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet keltétől a mai napig házi őrizetben töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság a vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1) bekezdés I. fordulat) miatt 3 év 8 hónapi börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött idő beszámításáról, a bűnjel sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és meghatalmazott védője elsősorban felmentés céljából, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.
Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.293/2008/3-I. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védelmi perorvoslatok folytán az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A nyilvános ülésen a vádlott másodfokú eljárásban meghatalmazott védője elsőként az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ és d/ pontjaiban foglalt okokból.

Másodszorban a jogorvoslatot eltérő jogi minősítés, végül enyhítés céljából tartotta fenn. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete a súlyos testi sértéshez képest az életveszélyt okozó testi sértés tekintetében, illetve a vádlott beszámítási képessége vonatkozásában megalapozatlan. Nem nyert kellőképpen bizonyítást az elsőfokú bíróságnak azon

ténymegállapítása, hogy a vádlott egyedül négy alkalommal, két esetben hátulról szúrta meg a sértettet, akinek az egyik hátulról ért sérülése okozta a jelen minősítést megalapozó életveszélyt okozó testi sértést.

Aggályos a vádlott elmebeli állapotára vonatkozó igazságügyi orvos-szakértői vélemény is, mivel több, a beszámítási képesség részleges korlátozottságára utaló ténymegállapítást tartalmaz, megállapítva a vádlott epilepsziás betegségét, ugyanakkor kizárja az epilepsziás tudatzavar vagy más, epilepsziás jellegű kóros elmeállapot fennállását.

Végül a vádlott javára szóló enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkaal történő figyelembe vételét kérte.

Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el. Ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A tényállást az ellentétes bizonyítékok okszerű, a logika szabályainak megfelelő értékelésével állapította meg. A cselekmény elkövetésekor jelen lévő tanúk vallomásai, a bizonyítási kísérlet adatai, az igazságügyi orvos-szakértői vélemény megállapításai cáfolták a vádlott bűncselekmény elkövetését tagadóm vallomásait.

A védelem hivatkozott arra, hogy a cselekményt a vádlott egyedül nem követhette el.

Az eljárás során gyanúsítottként hallgatta ki a nyomozóhatóság i ...-t is, akivel szemben később az eljárást a nyomozó hatóság bűncselekmény hiányában megszüntette.

Az elsőfokú bíróság figyelemmel a vádlott védekezésére, igen körültekintően foglalkozott e tanú vallomásainak értékelésével, a bizonyítási kísérlet alkalmával tett - korábbival lényegében azonos nyilatkozataival, melyet más tanúk is megerősítettek, valamint a szakértői véleményekkel.

Körültekintően járt el az elsőfokú bíróság a további tanúk vallomásának értékelése során is, így pl. arról is részletesen számot adott, hogy ... tanú ellentmondásos és következetlen vallomásai közül, mely tényállítások voltak elfogadhatók.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az ítéltábla álláspontja szerint megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, annak hatályon kívül helyezése nem indokolt és a további bizonyítás felvétele sem szükséges.

A másodfokú eljárásban irányadónak tekintett tényállás alapján törvényes a vádlott bűnösségére levont következtetés és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

A védelem felmentésre irányuló jogorvoslata az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadja, amely a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezési eljárásban eredményre nem vezethetett, tekintettel a hibamentes, megalapozott tényállásra.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is részletesen eleget tett.

A vádlott tudattartalmának vizsgálatakor az elsőfokú bíróság megalapozottan vont következtetést arra, hogy a vádlott az élet kioltására irányuló szándék nélkül, de testi sértés okozására irányuló egyenes szándékkal cselekedett, míg az eredmény tekintetében eshetőleges szándék állapítható meg.

A vádlott és védője az eljárás során hivatkoztak a vádlott epilepsziás eredetű betegségére, az azzal összefüggő rendszeres gyógyszeres kezelésre, mint a beszámítási képességet korlátozó tényezőkre.

Az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményben és a tárgyaláson is a szakértők e kérdéskörben részletesen nyilatkoztak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a vádlott epilepsziás betegségben szenved, azonban epilepsziás jellegű tudatzavar vagy más epilepsziás jellegű kóros elmeállapot fennállása a cselekmény idején biztonsággal kizárható (ítélet 3. oldal utolsó bekezdés). E körben az ítélet tábla álláspontja szerint az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleménnyel szemben kétség nem támasztható.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és helyesen értékelte.

A súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel az alkalmazott 3 év 8 hónapi főbüntetés tartama és a 4 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetés megfelelő, eltúlzottnak nem tekinthető, az ítélet tábla annak további enyhítésére lehetőséget nem látott.

Helyesnek bizonyultak a megyei bíróság ítéletének egyéb, járulékos rendelkezései is.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A házi őrizetben töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdései alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2009. július 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 8.B.1042/2008/28. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2009. július 2. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. július 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke